

Editorial

He de començar aquesta presentació amb un càlid agraïment a la direcció de L'EROL per haver volgut publicar aquest número extraordinari, tot ell dedicat als 400 anys de la creació del bisbat de Solsona (1593-1993). Ho faig en nom propi i també, com a cap d'ella, en nom de la diòcesi, que així es veu honorada i homenatjada en aquesta seva efemèride del quart centenari.

La nostra diòcesi de Solsona, la més jove de totes les de Catalunya, està ja celebrant aquests 400 anys, seguint tres línies ben definides.

La primera línia és la de la commemoració de l'efemèride, que serà duta a bon port mitjançant la difusió de l'esdeveniment a través dels mitjans de comunicació (llibres, àudio-visuals, fulls informatius, etc.). Entre altres, també aquest número de L'EROL. La idea és donar a conèixer la diòcesi, la seva història, la seva geografia, els seus personatges més rellevants. És a dir, es vol fer memòria històrica i difondre la realitat de la vida diocesana.

La segona línia és la de la celebració de l'efemèride. Ens va semblar oportú tenir diversos actes, no solament a la capital del bisbat, sinó també en d'altres llocs, consistents en concerts, trobades, exposicions, etc. A Solsona, a la Catedral, tindrà lloc l'acte més solemne i representatiu del centenari: una solemne concelebració eucarística, presidida pels bisbes de Catalunya, el dia 1 d'agost, data exacta dels 400 anys de la butlla apostòlica del papa Climent VIII, creant la diòcesi.

I, finalment, la tercera línia és la pastoral, la que mira des d'aquest present cap al futur de la nostra diòcesi, per tal de donar-li aquells trets, camins i direccions que ha de seguir en els moments actuals per poder aconseguir aquella missió que l'Església va rebre com a continuadora que és de la que el Pare va confiar al seu Fill: volem que la nostra diòcesi sigui una església més jove, més missionera, més comunitària i participativa.

Aquest número de L'EROL, tal com ja he dit abans, queda emmarcat en la línia de la commemoració. La «joventut» de la diòcesi de Solsona, no obstant ella mateixa, dona ja de si tot un enfilall llarguíssim de temes que els estudiosos i els historiadors ens presenten en part en aquesta edició. No podia ser d'altra manera. 400 anys d'una diòcesi, dintre de les convulsions i avatars que ha hagut de passar, donen matèria per poder escriure una gran enciclopèdia, que no és pas ara la finalitat que s'ha proposat la direcció de la revista. Jo crec que tot plegat el que queda imprès en aquest número és un gran tast, primfilat, generós i documentat, per poder conèixer trets importants de la nostra història, i també per poder fruit de la ploma precisa dels nostres escriptors. Són una vintena els que hi han participat, en temes ben coneguts i estudiats per ells.

La relació d'aquests escrits queda delimitada en tres grans grups. El primer estudia i fa referència al territori del bisbat de Solsona, abans de l'any 1593, és a dir, abans de la seva creació. Són treballs escollits que tracten de l'organització parroquial d'aquells temps, així com de les quatre canòniques principals i dels grans ordes religiosos, amb un estudi final sobre els patrons de les parròquies.

La segona part, la més llarga, fa una història del bisbat des de la seva creació fins als nostres dies. Després d'explicar què és un bisbat en l'organització de l'Església, es fa un estudi general dels límits territorials que ha tingut el bisbat al llarg dels seus 400 anys. Tots els altres temes són ja estudis particulars sobre diversos aspectes que configuren els moments més importants i rellevants de la seva vida: els heterodoxos solsonins, la ciutat de Solsona i el seu bisbat, les fundacions religioses, els seminaris, el s. XIX al nostre bisbat i la universitat de Cervera.

Finalment, es dedica un apartat a la cultura, tot ell centrat en el patrimoni artístic i arquitectònic existent a l'actual museu diocesà i comarcal, on es guarden els nostres excel·lents tresors.

El bisbe Deig.

JOAN RIBERA

Per acabar, desitjo a tots els lectors de L'EROL que el coneixement que hagin adquirit per mitjà d'aquest número els ajudi a estimar més el nostre bisbat i a col·laborar, cadascú a la seva manera, perquè tots junts, com una nova anella de la llarga cadena d'anys del nostre bisbat, anem escrivint pàgines glòries i fecundes per a la història, la vida i el llarg camí que s'ha de continuar fent.

Moltes gràcies a tots. ✎

Antoni Deig i Clotet,
bisbe de Solsona.